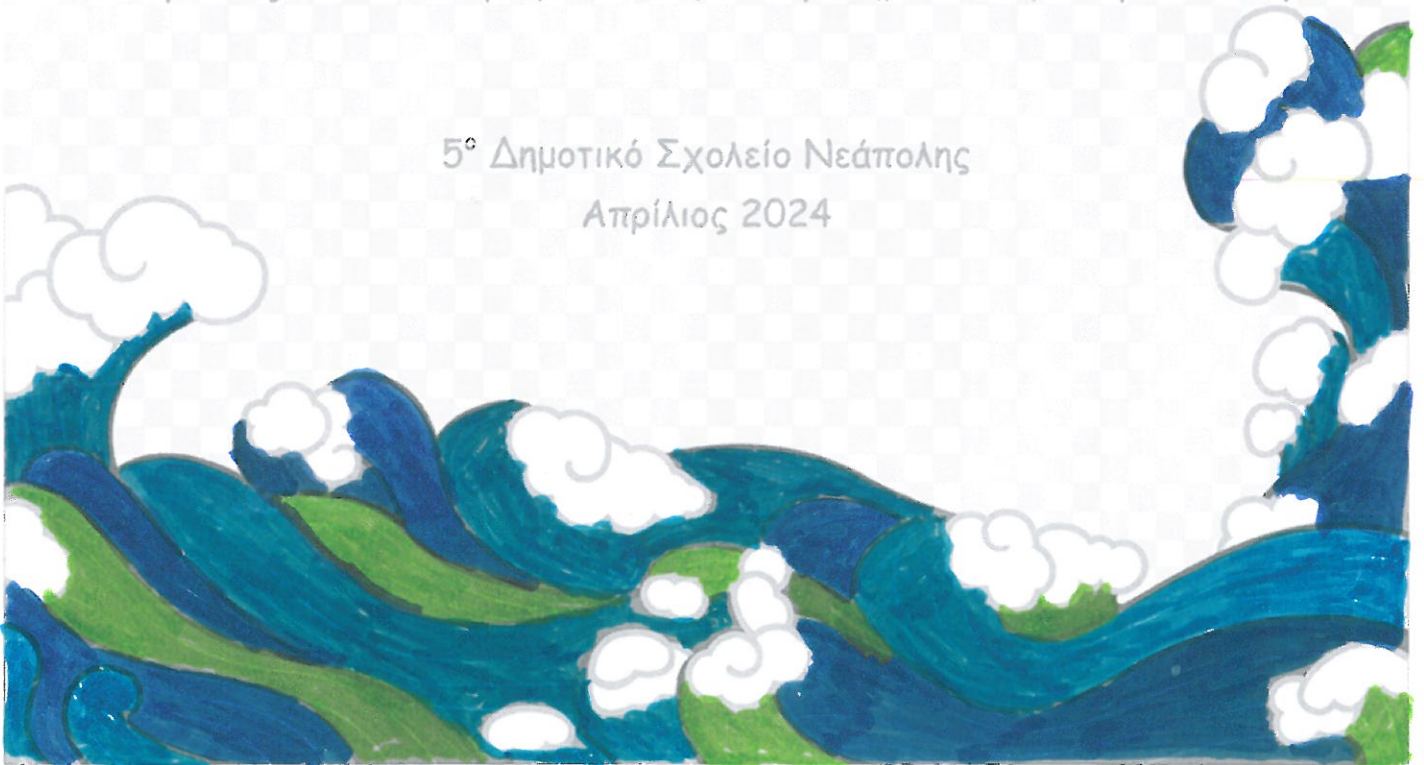

Δύο φίλοι μια φορά...

Συγγραφείς και εικονογράφοι:

Αβραμίδης Ηλίας, Αλεξιάδης Γιώργος, Αράπι Ορέστης, Βασιλείου Παρασκευή,
Γιαννούλη Κατερίνα, Καζαριάν Μαριάμι, Κάτσηνος Γιώργος, Κομμάτας Γιάννης,
Κουγιούνης Αλέξανδρος, Κουρτίδης Άγγελος, Μεντεσίδου Αγγελική,
Μουσταφάγλου Ταμέρ, Μπραγκιέτσι Άιλα, Σάλι Μελίνα, Σταύρου Δημήτρης,
Τερπεντζίκου Ελευθερία, Τσαλίκογλου Χρυσή, Τσαλουγελασβίλι Ελένη

5^ο Δημοτικό Σχολείο Νεάπολης
Απρίλιος 2024

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν στην Θάλασσα μια φώκια Μονάχους- Μονάχους, που την έλεγαν Φιόρα και μια χελώνα Καρέτα- Καρέτα που την έλεγαν Μαρία.

Η χελώνα Καρέτα- Καρέτα ήταν φίλη με την φώκια Μονάχους- Μονάχους, αγαπούσαν τα παιχνίδια στην Θάλασσα και το κολύμπι!

Ξαφνικά, μια μέρα εκεί που κολυμπούσαν είδαν κάτι παράξενο στο βυθό.. μια σακούλα σκουπιδιών κι ένα μπουκάλι.

- Κοίτα κάτι.. σαν να μοιάζει με μέδουσα, είπε η χελώνα Μαρία! Είμαι έτοιμη να την φάω, γιατί σήμερα έχω μια πείνα!

- Όχι, προσοχή μην τη φάς, δεν είναι μέδουσα αλλά ένα σκουπίδι που το πέταξαν οι άνθρωποι στην θάλασσα, είπε η φώκια Φιόρα!

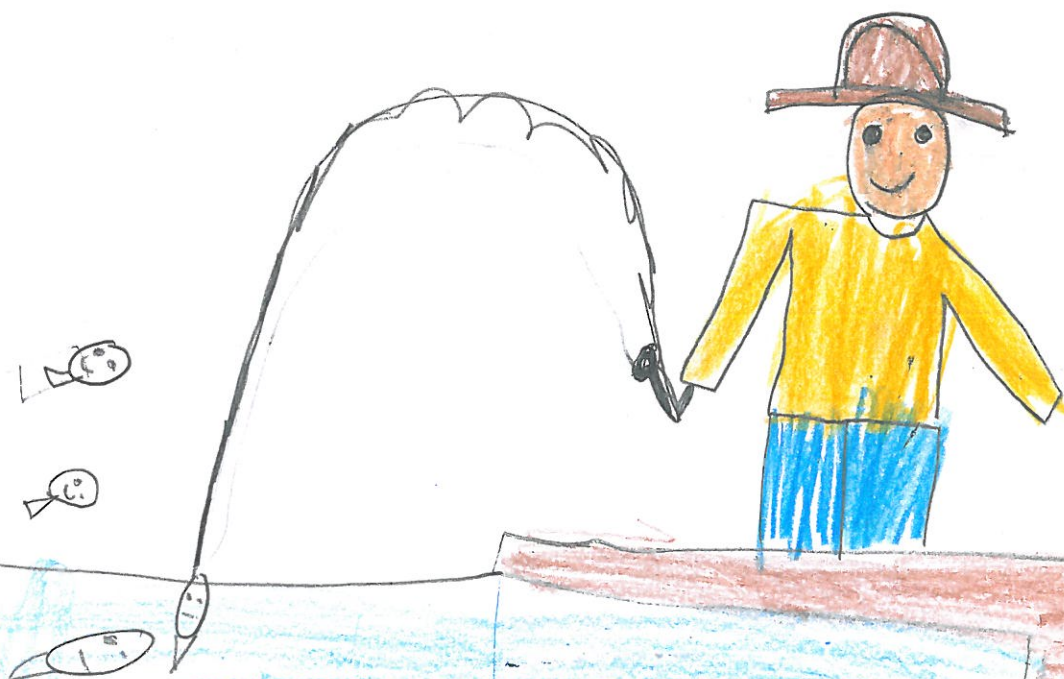
- Μα γιατί το κάνουν αυτό οι άνθρωποι; Δεν μας αγαπούν; Ρώτησε η χελώνα Καρέτα- Καρέτα.

- Μας αγαπούν και μας φροντίζουν όταν χρειαζόμαστε τη βοήθειά τους.. απλά μερικές φορές κάποιοι άνθρωποι είναι απρόσεκτοι και πετάνε σκουπίδια στην θάλασσα χωρίς να καταλαβαίνουν τι κακό προκαλούν, είπε η φώκια Φιόρα!
- Θα πρέπει να τα μαζέψουν αυτά τα σκουπίδια για να ζήσουμε κι εμείς καλύτερα εδώ στον βυθό. Αλλά κι έξω στην άμμο εκεί που γεννάμε εμείς οι χελώνες τα αυγά μας θα πρέπει να μην βάζουν σμπρέλες και ξαπλώστρες. Να μην χαλάνε τις φωλιές μας για να μπορούν να γεννηθούν τα χελωνάκια μας, απάντησε με παράπονο η χελώνα Καρέτα- Καρέτα!

- Και οι ψαράδες να σταματήσουν να ρίχνουν τα δίκτυα τους στις θάλασσες της Μεσογείου που κολυμπάμε εμείς οι φώκιες Μονάχους- Μονάχους, συνέχισε λυπημένα η Φιόρα!

- Σκέφτηκα μια ιδέα! Μόλις, δούμε ένα παιδί να κολυμπάει εδώ κοντά.. να του πούμε τα παράπονά μας και ίσως βοηθήσει να σώσουμε το βυθό και να ζήσουμε καλύτερα, χωρίς κινδύνους, είπε η χελώνα Μαρία.

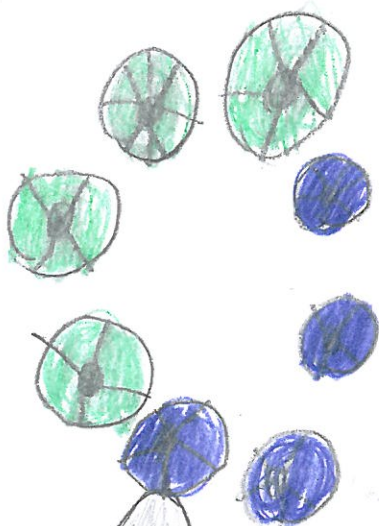
Την επόμενη μέρα εκεί που έπαιζαν η φώκια με την χελώνα, συνάντησαν ένα αγόρι που το έλεγαν Γιάννη.

-Τι όμορφα ζώακια της θάλασσας! Είπε το αγόρι! Το όνομά μου είναι Γιάννης. Τι κάνετε εδώ; Πώς περνάτε την ώρα σας στην θάλασσα;

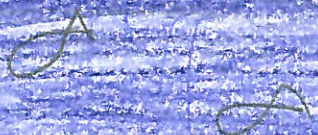
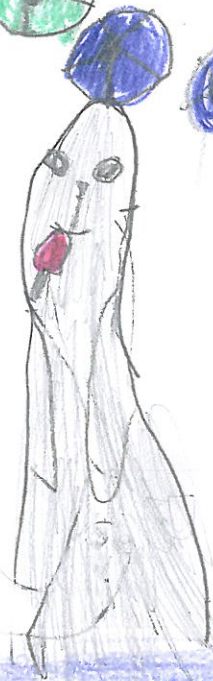

Πολύ γρήγορα πολλά παιχνίδια και κολύμπι στα καθαρά νερά, είπε η χελώνα
Καρέτα-καρέτα.

Αλλά έχουμε ένα παράπονο από εσάς τους ανθρώπους, συνέχισε η φώκια
Μονάχους- Μονάχους.

-7

Μερίνα Δημήτρης

Έτσι, οι δύο φίλοι είπαν στο αγόρι τα παράπονα του βυθού και ζήτησαν την βοήθειά του για να ενημερώσει τους ανθρώπους..

Εκείνο τα είπε στους «μεγάλους» ...

Άλλαξαν συμπεριφορά οι «μεγάλοι» άραγε;

Κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα!!!

